

„Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal.” Máté 7,12

Hogyan tovább cigányság?

A jövő mindig érdekelte az embert - saját jövője, családjáé, településéé, hazájáé, népéé és az egész emberiségé. Különböző módok álltak és állnak rendelkezésre ezen kíváncsiság kielégítésére a hamis jóslattól a bizonytalan szociológián át az igaz próféciáig és az örökérvényű jézusi szóig. Külön témakör, hogy egyénileg, vagy közösségekben milyen feladatok adódnak a látás megvalósulásának eléréséhez, a váradalom beteljesüléséig. A Tükör mostani számában keresztény cigány testvéreknek teremtettünk teret annak megfogalmazására, hogy miként látják ők a cigányság jövőjét.

A cigányság jövője Jézus Krisztusban van

A Megváltó Jézus Krisztussal való találkozás a legmélyebben lévő embert is felemeli. „Én sem voltam jobb a Deákné vásznánál” – vállalja őszintén magáról munkatársunk, Varga Barnabás Porcsalmáról. Valamikor az ő életében is meghatározóak voltak a káros szenvedélyek, mint az alkohol és a cigaretta. Indulatos emberként nehezen tudott megbocsátani másoknak vélt vagy valós sérelmekért egyaránt. A sok alkohol nagyon agresszívvé tette, néha még a verekedés is előfordult, akár családon belül is. De miközben betegségek sorozata támadta meg, a korábban elutasított bizonyosságtételek Jézusról Isten felé fordították testileg, lelkileg, szellemileg leépült személyét. Ma már családjával együtt szolgálnak az evangéliummal cigányok és nem cigányok felé. Ahogyan ő esélyt kapott Jézus Krisztusban, úgy a cigányság egészének jövőjét is az Úr Jézusban látja.

- Feleségemmel együtt 1991 óta köteleztük el magunkat arra, hogy szolgáljuk az Urat, és hogy szolgáljunk az emberek felé az evangéliummal. Az életem célja az lett, hogy hirdessem az evangéliumot az embereknek és tanítsam őket Isten Igéjére. Megtérésem után – mint Pál apostol is mondta a Filippi 3,7-8-ban – kárna és szemétnék ítéltem a Krisztus nélküli életemet. A gondolkodásmódom megváltozott, megfordult, egy jobb irányt vettem, és ráléptem a Krisztus útjára. Az Úr Jézus megszabadított a káros szenvedélyektől, az agresszivitástól, lecsendesített és aláztos emberré tett. – *mesél élete változásáról Barnabás, amely egész jövőképét meghatározta, mint ahogy meghatározó lehet minden ember számára.*

– Amikor elkezdődött Porcsalmán Isten munkája, akkor cigányok, magyarok vegyesen tértek meg. Feleségemmel mi is vegyes házasságban élünk, hiszen a feleségem nem cigány. Egymás nehézségeit megértve segíteni tudunk cigányoknak és magyaroknak egyaránt. Célunk, hogy mind a két nemzetiséget kibékítsük az Istennel és egymással is, mert a megbékéltetés szolgálatát vettük Istentől (2Kor 5,18). Láthatjuk, hogy Krisztusban élhetünk békességben egymást megértve a származástól függetlenül (Ef 2,14-16). Krisztus lerontotta a közbevetett választófalakat, amelye-

ket az ördög felépített. A Gal 3,28 azt mondja, hogy: „Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; (tőlem: nincs cigány, sem magyar) mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.” Mi egyforma arányban szerveztünk evangelizációt mind a telepen, mind pedig bent a faluban. Természetesen nagyon sokat forgolódtunk cigányok között, hogy hirdessük az evangéliumot, és bekapcsolódtunk a Magyarországi Baptista Egyház Cigánymissziójába is. Az általános iskolában is a sérült gyerekek fejlesztésére hívott el az Úr, ahol jóval nagyobb arányban vannak cigánygyerekek.

– *Mit gondolsz, milyen hatással lehet az evangélium a cigányság, a cigány nép egészére?*

– Az evangélium az egész cigányság esélye. Ez az esély meg van adva a Krisztusban, hisz Márk 10,27 mondja, hogy „...mert az Istennél minden lehetséges.” Az evangélium mindig nagy hatással volt az emberek életére, főleg azokéra, akik jól válaszoltak Isten megkeresésére, hívására, és megtértek Jézushoz. Az egy másik dolog, hogy az ördög is munkálkodik még ezen a jelenlegi világon, és az a terve, hogy az emberek ne tudjanak megtérni Istenhez. Nekem az a meglátásom, hogy végeznünk kell azt a szolgálatot, amire elhívt az Isten, hogy kitaróan, elkötelezetten hirdessük az evangéliumot a cigányság körében és imádkozunk értük, Isten pedig gondoskodik az ő megtérésükről. Ez nem megy egyik napról a másikra, mert a Mt 9,37b azt mondja, hogy „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.” Imádkozunk kell még több munkásért ebbe az aratásba.

– *Sokat hangoztatjuk az integráció és felzárkóztatás létfontosságát. Te miben látod erre a megoldást? És mi lehet az igazi cél a cigányság esetében?*

– Természetesen a legfontosabb, az igazi cél a cigányság életében, hogy megtérjenek Jézus-hoz, krisztusi életet éljenek és tanulmányozzák Isten Igéjét. Az integrációhoz és a felzárkóztatáshoz mindkét félre egyenlőképpen szükség van. Véleményem szerint az integráció alapja a szocializáció, a többségi társadalomnak pedig inkluzívna, befogadónak kellene lennie, nem pedig elutasítónak és kizsákolónak. A társadalomnak biztosítani kellene az emberek külön-

bözségének elfogadását és megbecsülését, és ezen keresztül az esélyegyenlőség biztosítását, ami per pillanat nem jellemző. Ezen kellene mindannyiunknak dolgozni, keresztényeknek, nem keresztényeknek, cigányoknak és nem cigányoknak, helyi és országos szintű vezetőinknek egyaránt, hogy jól és békességben meg tudjunk egymás mellett élni, egymást kölcsönösen tisztelve és elfogadva. Ezzel párhuzamosan fel kell számolni a funkcionális, vagy a teljes alfabetizmust. Egyre több cigánygyermek tanul tovább, szereznek megbecsült szakmákat, egyre növekszik a főiskolát végzettek száma is. Esti iskolákba is járnak cigány felnőttek, hogy megszerezzék a 8 általánost, sőt már szakmákat is tanulnak és leérettségiznek. Hála az Úrnak, egyre többen dolgoznak állandó munkahelyeken. A vállalkozóknál is bejelentve dolgoznak. A tanult cigány fiataljaink viszont vissza kell, hogy jöjjenek a környezetükbe, példát mutatva, tanítva a felnövekvő cigány nemzedéket. Ezenkívül be is kell épüljenek Magyarország vérkeringésébe, mint teljes értékű állampolgárok.

– *Keresztényként milyen jövőt látsz a cigányság számára?*

– Én, pozitívan látom a cigányság jövőjét. Azért, mert egyre több cigány átadja az életét Jézusnak, megváltoznak, és a többségi társadalom számára is példaértékű, szent és követendő életvitelt élnek, és fognak élni. Nagyon sokan beépülnek a helyi gyülekezetekbe, teljes odaadással és elkötelezettséggel fogják szolgálni az Urat, és a közösségekben is megtalálják a szolgálatukat. Életek és közösségek változnak meg. A leírtak mind az Úr Jézust dicsőítik, hála neki mindenért!

Patkás Rita

Az üdvösség reménysége

Surman Lászlót évek óta ismerem, és közeli kapcsolatban állok vele. A Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszió vezető presbitereinek egyikeként sok helyen megfordul és végzi cigánymissziós szolgálatát. Több alkalommal én is útítársá lehettem, ez mindig különleges élmény számomra. Ahogy a rábízottakkal törődik, ahogy kérdéses szituációkban döntést hoz, ahogy istenfélő életet él, számomra mind-mind példaértékű. Mint fiatal keresztény és kezdő vezető kihatással van a jövőmre a vele átélt élmények sokasága. Ezért igazán hálás vagyok Istennek!

– Cigány származású teológus-lelkészként sok embert szólítasz meg, közvetve-közvetlenül, milyen jövőképekkel találkozol a cigány származású hívők körében?

– A megtért hívő emberek legfőbb perspektívája az üdvösség reménysége. Eszembe jutnak Jeremiás próféta szavai: „békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11b). Az, hogy egy embernek van-e jövőképe – és most nem csak az üdvösség reménységére gondolok –, az leginkább abból olvasható ki, ahogyan a jelenben él, hogy milyen mélységben éli meg a Krisztushoz tartozás tudatát, hogyan végzi a mindennapi munkáját, hiszen a jövőt itt és most kell munkálnunk.

– Milyen perspektívát nyújtanak a magyar egyházak a cigány hívőknek?

– Ha jól tudom, ma már minden felekezet célirányosan odafordult a cigány emberek felé, és holisztikus módon igyekeznek segíteni a közösségeket. Fontos látnunk és értékelnünk az egyházak törekvéseit. A pasztoráció és az oktatás különösen fontos feladat. Nem állítom, hogy minden zökkenőmentes lenne, hogy ne tapasztalnék egy-egy gyülekezeti közösségben fenntartást, vagy éppen diszkriminatív megnyilvánulásokat, de az vitathatatlan, hogy az egyház komoly hatással van a cigányság jövőképe alakulására.

– Mint egyházi szolgáltató, az MPE OCM vezető presbitereinek egyike, mit tudsz tenni, milyen hatással tudsz lenni a cigányság reménységének formálódásában?

– Nem gondolom, hogy hatással tudok lenni minden cigány közösségre, de véleményem szerint nem is kell ennek így lennie. Jézus elsősorban a személyes tanítványságra fókuszált. Ő bizonyos személyeket hívott meg és készítet fel a szolgálatra, majd később elküldte őket az emberek közé. Erre törekszem én is, felkészülni és felkészíteni másokat a mindennapi életre és szolgálatra.

– Neked személyesen hogyan formálódott a jövőképed eddigi életed folyamán?

– Az Isten nélküli élet arra sarkall, hogy a pillanatnak éljünk. Én is így gondolkodtam egykor. Azonban megtérésem után arra a felismerésre jutottam, hogy kellenek rövid, közép és hosszú távú célok az életembe. Számomra a jelen

az az idő, amikor a jövőbe fektetek be. Ahogy most élek, döntök bizonyos helyzetekben, azok nemcsak a holnapomra lesznek hatással, hanem a jövőmre is.

– Esetleg tudsz-e olyan elevenen benned élő példát említeni, amikor a hirdetett ige nyomán valamely hallgatónak pozitív irányú változás, új remény ébredt saját kilátásaival kapcsolatban?

– Igehirdető szolgálatom során, több ember is megtért már. Az ő jövőképüket minden bizonynyal befolyásolta Isten ígéje, ami akkor és ott általam szólhatott. Véleményem szerint a személyem csekély szerepet játszik abban, hogy egy egész közösségre hatással legyek. Bár igyekszem példamutató életet élni. Azt tapasztalom, hogy a személyes tanítványozás lehetősége az a terep, ahol leginkább alakítható az emberek jövőbe vetett hite.

Fajó Attila

Isten által szeretett és kiválasztott nép vagyunk

A Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Karcsáról származó Bandor Árpád már fiatalon hitre jutott, próbáit pedig bizonyoságként igyekszik felmutatni a cigány emberek előtt: Isten útja nem széles és könnyen járható, de egyedül őnála lelhetünk megnyugvást.

– Megtérésed idején milyen jövőképekkel találkoztl keresztény és nem keresztény cigányok között?

– 14 éves koromban ismertem meg Jézust, és sokféle ember vett körül akkoriban, számtalan véleménnyel. A leggyakrabban mégis azt láttam, hogy aki nincs megtérve, annak nincs igazán reménysége. Az életben Isten folyamatosan próbák elé állít minket, a belé vetett reménységgel pedig minden problémán át tudunk lendülni. A két élethelyzet között óriási a különbség. Volt egy időszak, amikor családon belül több közeli szerettünket is elveszítettük. Nagyon szomorú voltam, mégis bíztam benne, hogy Isten nem hiába enged meg ilyeneket – a saját erőmből erre biztosan nem lettem volna képes.

– Te másképpen élted meg ezt a reménységet, mint a körülötted lévők?

– Erre régen kevésbé figyeltem, de ma úgy vélem, nem így történt. A Biblia úgy fogalmaz, hogy a

hitnek mértéke van, és például az én életemben is előfordultak olyan időszakok, amikor nem tudtam hinni. Sőt, manapság is azt érzem néha, hogy az erősnek vélt hitem meginog, és nem tudok úgy bízni Isten gondviselésében, mint azelőtt. Nemrégiben a sógorom súlyos betegséggel kórházba került – ő az, akitől a legtöbbet tanultam a hitről az évek során. Amikor megtudtam, mi történt, hihetetlenül félni kezdtem, és közben azt mondtam magamnak: Miért nem tudok Istenre tekinteni, hiszen az ő kezében vagyunk?! Másnap édesanyám mondta, hogy javult az állapota, nekem pedig könnybe lábadt a szemem, hogy miért nem hittem el ezt korábban. Pontosan ez az, amit a cigány és a nem cigány embereknek egyaránt meg kell tanulniuk, amikor hitre jutnak: Isten kegyelmes, és soha nem hagyja cserben az övéit.

– Mit mondanál a cigányoknak, mivel változna meg az életük, ha elkezdenének hinni Jézusban?

– A vele való találkozás olyan úrt tölt be, amelyet semmi más nem tud. Igen, erről sokan beszélnek, de úgy gondolom, ezt nem lehet élgszer tudatosítani az emberekben. Én sem találtam meg az igazi lelki békémet a megtérésem előtt. Azt nem tudom megmondani, kinek mit jelent az istenismeret az életében, hiszen különbözőek vagyunk.

Az viszont biztos, hogy Istennél mindenki nyugalmat talál.

– Hogyan látod keresztényként a cigányság jövőjét?

– Magunk mögött kell hagynunk a sztereotípiákat és a negatív véleményeket. Egyet viszont nem árt megjegyeznünk: Jézus a megvetettekért jött el a földre. Isten által szeretett és kiválasztott nép vagyunk, megtérként így kell magunkra tekinteni. Sőt, ezzel a társadalom egészében is sokat tehetünk az emberek sorsának megjobbításáért és a békéért.

Dezső Attila